

בש"פ 8845/21 - מדינת ישראל נגד משה אהרון זינו, אביב אוהיון, יצחק ממון, ליאור שמחון, דניאל דנילוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 8845/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים:
1. משה אהרון זינו
2. אביב אוהיון
3. יצחק ממון
4. ליאור שמחון
5. דניאל דנילוב

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ז' בשבט התשפ"ב (9.1.2022)

בשם המבקשת:	עו"ד חיים שוייצר
בשם המשיב 1:	עו"ד איתמר סיון
בשם המשיב 2:	עו"ד עלי אבו לבן
בשם המשיב 3:	עו"ד גיל נמיר
בשם המשיב 4:	עו"ד נורית שני
בשם המשיב 5:	עו"ד ניל סיימון

החלטה

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) לתשעים ימים, החל מיום 4.1.2022, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 10047-01-21 בבית

המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

תמצית עובדות כתב האישום

1. ביום 6.1.2021 הוגש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע כתב אישום כנגד חמשת המשיבים, המייחס עבירות מעשה סדום ואינוס לחמישתם; עבירת תקיפה למשיב 1; וכן עבירת הספקת סם מסוכן למשיבים 1 ו-3-5, הכל לפי סעיפים 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(5) וסעיף 347(ב), וכן סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וסעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, בהתאמה.

2. עובדות כתב האישום מגוללות מסכת של אונס קבוצתי.

על פי עובדות האישום הראשון, המתלוננת הכירה את המשיב 1, והשניים קבעו להיפגש לראשונה ביום 10.6.2020 באשקלון. המתלוננת קיימה עם המשיב 1 יחסי מין בהסכמה. לאחר מכן נותרה ערומה על המיטה, והמשיב 1 יצא מהחדר. בשלב זה נכנס המשיב 2 לחדר, ראה את המתלוננת עירומה, ושאל אם תסכים לקיים עמו יחסי מין. המתלוננת סירבה. בהמשך שב המשיב 1 לחדר, והמשיב 2 שאל אותו אם יוכל "לעשות סיבוב" על המתלוננת. המשיב 1 השיב בחיוב, והמתלוננת אמרה: "מה נראה לך? אתה לא הסרסור שלי וזה הגוף שלי ואני אחליט מה לעשות". המשיב 1 השיב לה: "אלה שותפים שלי, אם שכבת איתי זה כמו שתשכבי איתם". תוך כדי האמור נכנסו שאר המשיבים לחדר, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה. לאחר מכן ביצעו המשיבים במתלוננת מעשי אונס קבוצתי, כאשר המשיב 1 שוהה בחדר ומתעד את האירוע בטלפון הנייד, תוך שהוא עודד את האחרים בקריאות גנאי כלפי המתלוננת.

על פי עובדות האישום השני, לאחר המתואר באישום הראשון, במשך כשבועיים, שהתה המתלוננת עם המשיבים 1 ו-3 בדירה ובמקומות נוספים, כאשר המשיבים 4 ו-5 פגשו אותם לעיתים. במהלך השבועיים סיפקו המשיבים 1, 3, 4 ו-5 סמים למתלוננת.

על פי עובדות האישום השלישי, בשבועיים שלאחר ה-10.6.2020 שהו המשיב 1 והמתלוננת בבית אחר עם שני חברים נוספים. בשלב מסוים קיימו המשיב 1 והמתלוננת יחסי מין בהסכמה בחדר בדירה. המשיב 1 ביקש מהמתלוננת לבצע בה מין אנאלי. המתלוננת סירבה תחילה, אך בהמשך התרצתה. המתלוננת חשה בכאב, אמרה למשיב 1 להפסיק וצעקה "תשחרר אותי תעזוב אותי... בגלל שאני חיה אצלך בבית תעשה מה שאתה רוצה" והחלה לבכות. המשיב 1 המשיך, למרות בכיה של המתלוננת, עד שהגיע על סיפוקו. בהמשך, התקשרה המתלוננת לידיד על מנת שיבוא לקחתה. המשיב 1 חטף לה את הטלפון הנייד, ותקף אותה בכך שהכה אותה באגרופיו, בעט בה, ומשך אותה על מנת שלא תעזוב את הדירה.

הליכי המעצר וההליך העיקרי

3. בקשת המעצר עד לתום ההליכים הוגשה בד בבד עם כתב האישום. ביום 22.2.2021, לאחר מספר דחיות, הסכימו באי כוח המשיבים 1, ו-3-5 לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, תוך שביקשו להורות על עריכת תסקירי עמוד 2

מעצר בעניינם. בית המשפט הורה על עריכת תסקירי המעצר. בהמשך, ביום 17.3.2021, הסכים בא כוח המשיב 2 לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, והסכים למעצרו עד לתום ההליכים. בית משפט קמא הורה, בהתאם, על מעצרו של המשיב 2 עד לתום ההליכים נגדו.

4. בימים 4.1.2021 ו-6.1.2021 הוגשו תסקירי המעצר בעניינם של המשיבים 1 ו-3-5. ככלל, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורם של המשיבים מאחורי סורג ובריה. ביום 8.4.2021 הסכימו המשיבים 1, 3 ו-5 למעצרם עד תום ההליכים, וביום 11.4.2021 הסכים גם המשיב 4 למעצרו. בהתאם, הורה בית משפט קמא על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

5. ביום 3.10.2021 הורה בית המשפט העליון (השופט י' אלרון) על הארכת מעצרם של המשיבים בהסכמתם, ב-90 ימים.

6. ביני לביני, הוגשו מספר בקשות לעיון חוזר במעצרם של המשיבים, בין היתר על רקע הצהרת המתלוננת במהלך עדותה בהליך העיקרי, כי היא מבקשת להפסיק להעיד. ואולם, בדיון ביום 25.11.2021 הודיעה באת כוח המבקשת כי המתלוננת מוכנה להמשיך ולהעיד. כתוצאה מכך, לבסוף, ביום 22.12.2021 דחה בית משפט קמא את בקשות העיון החוזר, תוך שעמד על כי ביום 19.12.2021 סיימה המתלוננת להעיד בעדות ראשית.

7. אשר להליך העיקרי, תחילה נדחו מספר דיונים לבקשת באי כוח המשיבים וזאת לצורך הסדרת ייצוג וקבלת חומרי חקירה. ביום 25.5.2021 מסרו המשיבים 2-5 את תשובתם לאישום, וביום 15.7.2021 השיב לאישום גם המשיב 1. באותו היום החלה להישמע עדות המתלוננת. ביום 12.10.2021, לאחר דחיית בקשות דחייה מטעם ההגנה, המשיכה להישמע עדות המתלוננת בחקירה ראשית. בשלב מסוים בעדותה אמרה המתלוננת כי היא מתקשה להמשיך להעיד וביקשה כי בן זוגה - שהוא עד תביעה - ינכח באולם. באי כוח המשיבים התנגדו לכך, והמבקשת הציעה כי תיפסק עדות המתלוננת, תשמע עדות בן הזוג, ולאחר מכן תימשך עדות המתלוננת. בעקבות זאת החלה להישמע עדות בן הזוג, ונקבעו מועדים נוספים לשמיעת ראיות.

בפתח הדיון ביום 26.10.2021 עדכנה באת כוח המבקשת כי המתלוננת לא רוצה להמשיך להעיד. באותו היום המשיך בן הזוג להעיד. ביום 25.11.2021 נמשכה עדות בן הזוג, והמתלוננת התייצבה לדיון מתוך כוונה להמשיך להעיד, אך עדות בן הזוג לא הסתיימה. ביום 19.12.2021 הסתיימה עדות בן הזוג, והמשיכה עדות המתלוננת, עד לסיום החקירה הראשית. כעת, קבועים מועדי הוכחות לימים 24.1.2022; 15.2.2022; 20.3.2022; וכן 31.3.2022.

טיעוני הצדדים

8. בבקשה שלפניי נטען כי המעשים המיוחסים למשיבים מלמדים על מסוכנותם הרבה. הערכה זו נתמכת גם בתסקירים שנערכו בעניינם של המשיבים 1 ו-3-5. עוד מודגש כי לכל המשיבים עבר פלילי, לרבות בעבירות רכוש; אלימות; סמים; תעבורה; ועוד. אשר להתמשכות ההליך, מודגש כי עד כה התקיימו חמישה מועדי הוכחות, וארבעה נוספים קבועים עד סוף חודש מארס.

9. בדיון שנערך בפניי ביום 9.1.2022 חזר בא כוח המבקשת על נימוקי הבקשה. באי כוח המשיבים טענו מנגד, כי ההליך העיקרי מתעכב, וכי העיכוב רובץ לפתחה של המבקשת ושל המתלוננת עצמה. כן נטען כי המעשים המיוחסים למשיבים אינם כוללים "אלימות יוצאת דופן".

דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, ושמעתי את טיעוני הצדדים בדיון בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

11. כידוע, בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכות המשיבים לחירות ובין האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי. כל זאת, תוך התחשבות בחלוף הזמן מאז נעצרו המשיבים; חומרת העבירות המיוחסות להם; מידת המסוכנות הנשקפת מהם; וכן החשש מפני שיבוש הליכי משפט (ראו, למשל: בש"פ 8802/21 מדינת ישראל נ' נאסר (29.12.2021)).

12. בתיק שלפניי חל עיכוב מסוים בניהול ההליך, כתוצאה מבקשת המתלוננת לעצור את עדותה. ואולם, כעת הושלמה החקירה הראשית ועתידה להיפתח חקירתה הנגדית.

13. מבלי להקל ראש בעיכוב זה, ובחלוף הזמן מאז נעצרו המשיבים, יש לתת את הדעת על חומרתם המופלגת של המעשים המיוחסים למשיבים. אלה, עומדים לדין בגין ביצוע עבירות מין קשות מאוד במתלוננת, המקימות במובהק עילת מעצר של מסוכנות לפי סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים.

לדברים משנה תוקף, לאור תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של המשיבים, ובשים לב לעברם הפלילי. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי יש בחלופת מעצר כלשהי כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהם, בשלב זה.

לאור העיכוב שחל בשמיעת ההליך, עיכוב שאין לזקפו לחובת המשיבים, ומאחר וארבעת מועדי ההוכחות הקבועים בתוך תקופה ההארכה המבוקשת נקבעו למספר שעות מצומצם בלבד, מאחר ומדובר בעדה מרכזית שחקירתה הנגדית עלולה להתארך, ומשמדובר במספר נאשמים, טוב יעשה המותב הנכבד השומע את ההליך העיקרי, ככל שיומנו מאפשר זאת, לו יאריך את שעות שמיעת עדותה של המתלוננת, כך שניתן יהיה לסיימה ויאפשר התקדמות נוספת בהליך בכלל.

14. סוף דבר, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים החל מיום 4.1.2022 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 10047-01-21 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' בשבט התשפ"ב (9.1.2022).

